

under Bestemmelsen i § 24 og sige, at disse Mænd kunne være fritagne, naar de berom indgive Begjæring; saa henstillede man det til dem selv, hvorvidt de vilde paatage sig den Pligt og den Byrde at være Rævning; men denne Frihed giver man dem paa ingen Maade. Man giver dem vel Retten til at kunne blive Rævning, forsaavidt de selv træde frem og begjære den, men det maa jo være klart for Enhver, der kjen-der noget til vore Samfundsforhold, at denne Begjæring vil blive fremsat overordentlig sjælden, da Loven jo allerede antyder, at man ikke ønsker dem optagne som Rævnings. Hvis man, som sagt, kun vilde have givet dem Afgang til en Fritagelse, saa havde man sat dem op under § 24 som dem, der have den samme Ret til at kunne blive Rævning som enhver anden Borgere, men som tillige, paa Grund af deres oeconomiske Forhold, have den Ret at kunne blive fritagne for Rævningeplichten, naar de berom paa behørig Maade indgive Begjæring. Jeg kan aldeles ikke forstaae, at den ærede Forslagsstiller har været saa betænkelig ved at give navnlig de Mænd, der omhandles i § 25, denne almindelige Borgervet, naar jeg seer hen til den Maade, hvorpaa han har ordnet Udmeldelsen af Rævningerne; thi det maa dog være ganske klart for Enhver, der kjen-der noget til Forholdene, at der ikke er den allerringeste Fare for, at en eneste af disse Mænd skulde kunne blive Rævning, naar man faaer saadanne Revisorer som dem, den ærede Forslagsstiller har foreslaaet. Det vilde absolut ikke medføre den allermindste Fare for Retsikkerheden, at give dem denne Ret, selv om man iøvrigt troede, at dette skulde medføre en saadan Fare; thi det maa ansees for aldeles utvivlsomt, at de af Revisorer som de foreslaaede aldrig vilde kunne blive opførte mellem de Agtværdigste, Selvstændigste og Dydigtste. Jeg er overbevist om, at Forslaget aldrig vil kunne gaae igjennem, saalænge disse Bestem- melser fastholdes, fordi de, uden at medføre nogen som helst Nytte, sætte et Mærke paa de Mænd, der ikke have 800 Rd. i aarlig Ind- tægt; man giver dem Præget af, at de i Hen- seende til Rævningeretten ikke skulle være lige- saa selvstændige, agtværdige og dygtige som An- dre. Med Hensyn til den Maade, hvorpaa de,

der skulle kunne indtræde i Rævningeretterne, skulle udvælges, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg anseer det for det Naturligste, at de vælges af de vedkommende Communal- bestyrelser; disse ere de Autoriteter, som efter min Mening have det nærmeste personlige Kendskab til, hvilke Mænd der kunne bruges ved disse Retter, og jeg anseer det derfor for meget rigtigt at lægge Valget i deres Haand.

S. Sager: Jeg skal, efter den Opfordring, der udgik fra den ærede Formand, kun udtale saa Ord til den ærede Rigsdagsmand for Hol- bek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Det vil dog maaskee være mig muligt at forklare hans Standpunkt, afholdende mig fra at be- røre alle de Afsejler, som han gjorde sig skyldig i. Han vil for Tiden ikke den person- lige Absolutisme, det er klart; men som Sa- gerne staae for Diebliffet, vil han Stats-Abso- lutismen: det er hans Hovedanskuelse. See de Betragtninger, han anstiller om Eiendoms- retten, om Domstolenes Stilling i Staten og om Finantslovens Almagt, og De vilde, ved at høre ham tale om disse Forhold, faae et Ind- blik i hans Tanke, at Retsmagten ikke blot er almægtig i de Sager, der ligge indenfor dens Omraade, men ogsaa kan gjøre Indgrib i Per- sonens Frihed der, hvor Loven skulde værne ham mod Alle, ogsaa mod Statsmagten. Det er netop det, der er Hovedsagen, at der ved Siden af den stærke Statsmagt, repræsenteret af Kongen og Rigsdagen i Forening, skal være en lovhemlet personlig Frihed, skal være Ret- tigheder, givne ved Loven, som ikke i de enkelte Tilfælde kan angribes, idet Vedkommende kun ved en Dom kan blive fratjendt det, han an- tages at have forbrudt, men ikke ved Love eller administrative Bestemmelser. See dette er i saa Ord Hovedforskjellen mellem den ærede Rigsdagsmand og mig, og naar jeg nu nævner hans hele Stilling til denne Sag, da siger jeg det ikke for at fremdrage tidligere Beslutninger af ham, men for at vise, hvorledes Stand- punktet er nu. Han stemte i sin Tid ikke blót mod Grundlovens § 76, men tager jeg ikke fejl, saa haade udtalte han sig mod og stemte mod Grundlovens § 79 (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning!),